

جمله

جمله هایی که محلی از اعراب دارند.

- ۱- جمله ای که خبر است. عَلَى يَدْرُسُ
- ۲- جمله ای که حال است. كَانَ عَلَى يَدْرُسُ
- ۳- جمله ای که مفعول به است. عَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ
- ۴- جمله ای که مضاف الیه است. قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي
- ۵- جمله ای که تابع مفرد است. إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا
- ۶- جمله ای که تابع جمله ای باشد که محلی از اعراب دارد. اعْمَلُوا لِيَوْمٍ تَذْخُرُ لَهُ الدَّخَائِرُ
- ۷- جمله ای که جواب شرط جازم قرار گیرد و بر آن فاء یا اذا ی فجائیبه درآمده باشد. إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَوْصَاكُمْ بِالتَّقْوَى وَ جَعَلَهَا رِضَاءً مِنْ خَلْقِهِ
مَنْ لَمْ يُصَلِّ فَلَنْ يَنْجَحَ

جمله هایی که محلی از اعراب ندارند.

- ۱- جمله ی ابتدائیه الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
- ۲- جمله معترضه، و آن را معمولاً برای تقویت کلام می آورند. كَانَ الْإِمَامُ الْحُثَيْبِيُّ، قُدِّسَ سِرُّهُ الشَّرِيفُ، فَتَقِيماً مُجَاهِداً
- ۳- جمله مفسره وَ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ
- ۴- جمله جواب قسم وَ الْعَصْرُ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ
- ۵- جمله صله هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ
- ۶- جمله ای که جواب شرط غیرجازم قرار گیرد. إِذَا أَرَمَ اللَّهُ عَبْدًا سَغَلَهُ بِمَحَبَّتِيهِ
- ۷- جمله ای که تابع جمله ی دیگری است که محلی از اعراب ندارد. الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَ يُؤْتُونَ الصَّلَاةَ